

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRU-
DZIAŁ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademick-
ka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; LUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkie-
wicza 13, tel. 11-99; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 197. Okólnik T. 29 Ministerstwa Skarbu z dnia 5 lipca 1935 r. L. D. IV. 20291/2/35 w sprawie czenia aparatów kinematograficznych do wyświetlań (poz. 1168 p. 3 taryfy celnej).

WYSZEDŁ Z DRUKU NR. 51 DZIENNIKA
USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z
DNIA 18 LIPCA 1935 R., ZAWIERAJĄCY
TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA:

Poz. 337 — Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lipca 1935 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych i Skarbu o przemiele pszenicy i żyta.

ZARZĄDZENIE MINISTRA:

Poz. 338 — Komunikacji z dnia 6 lipca 1935 r. w sprawie udzielenia koncesji, zawierającej zmiany i uzupełnienia ustawy (koncesji) Towarzystwa Warszawskich Kolei Dojazdowych S. A., zatwierdzonej dnia 20 czerwca 1911 r. (Nr. 120 Dz. II Zbioru Praw i Rozporządzeń b. Rządu Rosyjskiego za 1911 r. art. 751).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

197.

OKÓLNİK T. 29 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 lipca 1935 r.

L. D. IV.20291/2/35

w sprawie czenia aparatów kinematograficznych do wyświetlań (poz. 1168 p. 3 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych i Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

aparaty kinematograficzne do wyświetlań z wbudowanym silnikiem elektrycznym podlegają oczeniu według pozycji 1168 p. 3 taryfy celnej, a to na podstawie art. 4 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ustanowieniu taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732 z 1932 r.), gdyż w danym wypadku bezsprzecznie główną składową część towaru stanowi aparat kinematograficzny.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

P. Minister Spraw Wewnętrznych przyjął w dniu 18 b. m. Generalnego Komisarza Wyborczego, sędziego Sądu Najwyższego St. Giżyckiego.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ukazał się okólnik P. Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 11 b. m. do pp. wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, starostów powiatowych i grodzkich, starosty morskiego, komisarza Rządu w Gdyni oraz dyrektorów policji na obszarze województwa śląskiego, zawierający instrukcję o sporządzaniu spisów wyborców do Sejmu.

W instrukcji tej czytamy m. in.: spisy wyborców do Sejmu sporządza się na podstawie rejestrów mieszkańców, stosownie do postanowień rozporządzenia z dn. 11 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 325).

Zamieszkanie i zmiany miejsca zamieszkania ustala z urzędu lub na wniosek osoby interesowanej, albo też na żądanie władz, zarząd gminy — stosownie do postanowień rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności.

Osoby czasowo w gminie przebywające, bez względu na czas pobytu, nie podpadają pod pojęcie mieszkańców.

Przełożeni gmin wiejskich (wójtowie) i miejskich (prezydenci, burmistrzowie) sporządzają spisy

157)

ORZECZENIA

Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

—oOo—

ZASADY PRAWNE. *)

—oOo—

PODATKI I OPŁATY SAMORZĄDOWE.

26) Zwolnienie osób duchownych od komunalnego podatku dochodowego, przysługujące tym osobom w b. dz. pruskiej z mocy Rozporządzenia Królewskiego z 23 września 1867 r. (Zb. Ust. pr. str. 1648), nie sprzeciwia się art. XV Konkordatu, zawartego ze Stolicą Apostolską (poz. 501/1925 Dz. Ust.), a temsamem nie zostało uchylone art. XXV tego Konkordatu. (Wyrok z 19.IV. 1929 r. L. Rej. 2223/27).

27) Zwolnienie od podatku komunalnego od lokali, przewidziane w p. 3 art. 7 ustawy o tymcz. uregul. finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 poz. 747 Dz. Ust., nie obejmuje emerytów państwowych, pobierających emeryturę zwykłą. (Wyrok z 2.V. 1929 r. L. Rej. 2278/27).

*) Powołane w nawiasie przy zasadach prawnych wyroki z motywami zamieszczone są w rocznikach „Zbioru wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego”.

Rocznik „Zbioru wyroków” nabywać można w Administracji „Monitora Polskiego”, Warszawa, Miodowa 22.

28) Przy ustalaniu podstawy do wymiaru komunalnego podatku od lokali należy zgodnie z p. 3 art. 7 ustawy o tymcz. uregul. finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 poz. 747 Dz. Ust. i § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z 25 maja 1925 poz. 407 Dz. Ust. z sumy komornego, płaconego z czerwca 1914 r., wyliczyć opłaty dodatkowe, przewidziane w art. 7 i 8 ustawy o ochronie lokatorów. (Wyrok z 2.V. 1929 r. L. Rej. 2278/27).

29) Ulgi rodzinne, przyznane płatnikom państw. podatku dochodowego z art. 27 ustawy o państw. podatku dochodowym (poz. 411/1925 Dz. Ust.), są bez wpływu na wysokość dochodu podatkowego, będącego podstawą wymiaru komunalnego dodatku do tego podatku, pobieranego w b. dzielnicy pruskiej na zasadzie art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy. (Wyrok z 8.V. 1929 r. L. Rej. 2368/27).

30) Przewidziane w art. 29 ustawy z 10 grudnia 1920 poz. 32/1921 Dz. Ust. świadczenia drogowe w robociznie pieszej i ciągłej mogą być na zasadzie art. 31 tej ustawy zamieniane na opłaty w gotówce wyłącznie w celu pokrycia kosztów najmu robocizny pieszej lub środków przewozowych; w sumie tej zatem nie mogą się mieścić inne wydatki, związane z budową i utrzymaniem dróg. (Wyrok z 16.V. 1929 r. L. Rej. 149/27).

31) Na mocy art. 7 ustawy z 15 czerwca 1923 poz. 505 Dz. Ust. i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 14 stycznia 1924 poz. 77 Dz. Ust. i z 12 lipca 1923 poz. 560 Dz. Ust. przestrzenie leśne, błotniste i pastwiska, stanowiące nieużytki, nie podlegają na terenie województw wschodnich opodatkowaniu państwowym i komunalnym podatkiem gruntowym. (Wyrok z 25.IV. 1929 r. L. Rej. 704/27).

32) Wydział Powiatowy nie jest uprawniony do podnoszenia z własnej inicjatywy stopy podatków,

uchwalonych przez gminy w granicach ustaw. (Wyrok z 25.IV. 1929 r. L. Rej. 704/27).

33) Ustanowiony na zasadzie art. 7 ustawy o tymcz. uregulow. finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 poz. 747 Dz. Ust. przez gminy podatek hotelowy może być pobierany tylko w wypadkach odnajmowania pomieszczeń w lokalach o charakterze przedsiębiorstw hotelowych. (Wyrok z 13.VI. 1929 r. L. Rej. 3310/27).

34) Na terenie województwa wołyńskiego samoistny podatek komunalny od gruntów państwowych, przewidziany w art. 2 ustawy o tymcz. uregul. finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 poz. 747 Dz. Ust., winien być wymierzony na podstawie osobnej klasyfikacji gruntów państwowych, gdy zaś pomieniona klasyfikacja nie została dokonana, należy przyjąć stawki podatkowe, przewidziane w rozporządzeniu Rady Ministrów z 14 stycznia 1924 poz. 77 Dz. Ust. (Wyrok z 27.V. 1929 r. L. Rej. 492/27).

35) Stopa procentowa komunalnego podatku oddzielnego (progresji) od gruntów państwowych winna być ustalona na podstawie przepisów art. 2 ustawy w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych z 15 czerwca 1923 poz. 505 Dz. Ust., mianowicie na podstawie sumy podatku gruntowego, którą opłacałyby grunty państwowe, położone w obrębie jednego powiatu, gdyby należały do osób prywatnych. (Wyrok z 27.V. 1929 r. L. Rej. 492/27).

36) Na mocy art. 4 ustawy o samoistnym podatku wyrównawczym z 1 marca 1927 poz. 208 Dz. Ust. gminom wiejskim b. zaboru rosyjskiego nie służy prawo do poboru podatku wyrównawczego na pokrycie deficytu gminnego za rok 1926. (Wyrok z 17.VI. 1929 r. L. Rej. 4121/27).

—oOo—